

opusdei.org

Dopis od preláta (květen 2014)

Panna Maria nám připravuje tu nejkratší a nejjistější cestu, jak nás přivést k Božímu milosrdenství: don Álvaro často o této skutečnosti uvažoval. Stejnou myšlenku předává i prelát Opus Dei ve svém posledním dopise z května 2014.

06.05.2014

Nejdražší, ať mi Ježíš chrání mé dcery a mé syny!

V ovzduší veliké radosti, která je vlastní velikonočnímu období, se odehrála kanonizace Jana XXIII. a Jana Pavla II. Tato událost, tak významná pro život mnoha křesťanů, je pro nás poselstvím o věrnosti a povzbuzuje nás, abychom se znovu a znovu vraceli ve vzpomínce i v modlitbě ke kořenům svého křesťanského povolání.

Když papež komentoval evangelium velikonoční vigilie, připomínal, že Pán povolal první učedníky v Galileji. A proto výzva Zmrtvýchvstalého, aby se *vrátili do Galileje*, kde by jej mohli vidět a být s ním, byla výzvou vrátit se tam, vrátit se na místo prvního povolání. A Svatý otec upřesňuje: **Těž každý z nás má u počátků své cesty s Ježíšem svoji Galileu. „Jít do Galileje“, znamená něco krásného, znamená znovu objevit svůj křest jako živý zdroj, čerpat novou energii z kořenů naší víry a naší křesťanské zkušenosti. Vrátit se do**

Galileje znamená především vrátit se tam, k onomu žhnoucímu bodu v počátku cesty, kdy se mne dotkla milost Boží. Touto jiskrou mohu roznítit oheň dnes, každý den, a nést hřejivost a světlo svým bratřím a sestrám. ¹

Tato slova jsou pro nás jako ušitá na míru na začátku měsíce května, kdy naše apoštolské úsilí dostává nový impuls na přímluvu přesvaté Panny. Tak nás povzbuzoval, abychom jej prožívali, svatý Josemaría, zvláště když od roku 1935 začal zvyk květnových poutí. Mnozí znáte – též z vlastní zkušenosti – zvyk mnoha křesťanů snažit se během tohoto měsíce přinášet květiny Panně Marii: ***ony malé květy našich předsevzetí, ty pokorné a skryté fialky, které sbíráme během dne.*** ²

To je učení, které nám náš Otec předával neustále. Odedávna nás ujišťoval o tom, že ***je možné***

přirovnávat náš život, ačkoli jsme tvrdí a silní chlapi, k životu malého dítěte – viděli jste to tolikrát –, které rodiče berou na procházku na venkov a ono sbírá jednu květinku a další a další. Malé a skromné kvítky, kterých si velcí nevšimnou, ale ono – jakožto dítě – je vidí a dává z nich dohromady kytici, aby ji nabídlo svojí matce, která si je prohlíží s láskou. ³ _

Sv. Josemaría, který se nikdy nechtěl dávat v čemkoli za vzor, připouštěl jedinou výjimku: *jestli v něčem chci, abyste mě napodobovali, tak v lásce, kterou chovám k Panně Marii.* ⁴ _ Se zbožností a synovskou důvěrou se na naši Paní každý den obracel s modlitbou, kterou se naučil v dětství: *jsou to vroucí a prosté věty, kterými se obracíme na Boha a jeho Matku, která je i matkou naší. Ještě stále ráno i večer, ne jen občas, ale běžně, obnovují svoje*

***odevzdání se, kterému mě naučili
moji rodiče: Paní má a matko má,
celý se ti nabízím. A na důkaz své
synovské lásky ti tento den
zasvěcuji své oči, své uši, svůj
jazyk, své srdce... Není to – svým
způsobem – jakýsi počátek
kontemplace, projev důvěrného
odevzdání se?*** ⁵

Také don Álvaro, jak tomu bývá v mnoha křesťanských rodinách, se od svých rodičů naučil jednat s Pannou Marií se synovskou láskou. Každý den zbožně pronášel modlitbu, kterou jej naučila jeho matka: *Něžná Matko, neodcházej, / oči své ze mě nespouštěj, / po všech cestách se mnou kráčeš / jen mě nikdy neopouštěj. / Když v ochraně mne celého / máš jak Matka syna chrání / vypros mi též požehnání / Otce i Syna i Ducha svatého.* Ve své zdánlivé jednoduchosti tato modlitba, kterou zná mexický lid, v sobě má hluboký obsah: naše Paní, jako přímluvkyně u

Nejsvětější Trojice, je bezpečnou cestou, která vždy vede k Bohu.

Jak ohromnou práci odvádějí křesťanské mámy a tátové, dědečkové a babičky, když svým dětem a vnoučatům předávají ranní a večerní modlitby! Na ty se nezapomíná, ani když léta běží. A co víc, někdy, když se v průběhu života zdá, že už byl cit pro víru uhašen, nezřídka právě mariánská úcta přetrvává v hloubi duše jako řeřavé uhlí pod popelem, schopná znovu se roznítit ve chvíli duchovní nouze, smutku nebo skleslosti.

Don Álvaro, díky slovům a příkladu svatého Josemaríi, pěstoval mariánskou zbožnost s velikou teologickou hloubkou a pevností. Když vzpomínal na to, jak během jedné duchovní obnovy přijal Boží povolání do Opus Dei, říkal: «Otec při té obnově měl jedno rozjímání o lásce k Bohu a o lásce k Panně Marii

a já jsem z toho pak byl úplně vyřízený.»⁶ Ihned požádal o přijetí do Díla. To, že don Álvaro odpověděl okamžitým a definitivním rozhodnutím, byla beze vší pochyby zvláštní Boží milost, udělená na přímluvu Panny Marie.

Všechny milosti k nám přicházejí mateřským zprostředkováním Panny Marie, *Prosící všemohoucnosti*. Proto bychom měli v těchto nejbližších dnech a, logicky, také v ostatních měsících roku podnítit ještě důvěrnější dialog s naší Matkou. Tak povyroste naše spojení s Ježíšem i apoštolský duch. Využijme tento měsíc k tomu, abychom více dbali na modlitbu a kontemplaci tajemství růžence, jak při těch poutích, které konáme, tak i v ostatních dnech. Tak se «v nás prohloubí – říkal don Álvaro – onen zvyk jít a vracet se k Ježíši stále skrze Marii».⁷

V jednom bodu *Cesty* svatý Josemaría doporučuje tento způsob jednání. Don Álvaro se jej během svých prvních let života v Opus Dei zeptal na význam tohoto spojení: „jít a vracet se“ k Ježíši skrze Marii. Odpověď našeho Zakladatele přispěla ještě k většímu posílení jeho mariánské úcty. On sám často vzpomínal na tuto epizodu a na odpověď našeho Otce: že Panna Maria nám značí tu nejkratší a nejbezpečnější cestu, jak se vždy ukrýt do Božího milosrdenství, zvláště tehdy, pokud jsme se naneštěstí od něho odloučili – ne jenom těžkými urážkami, ale i malými nebo ne tak malými neohleduplnostmi, kterých se křesťan může během dne dopustit.

Tyto myšlenky dostávají v nejbližších týdnech zvláštní důležitost. Když vzpomínal na nověnu svatého Josemaríi k Panně Marii Guadalupské, don Álvaro říkal: «Jaké

květiny přineseme naší Matce v tomto měsíci květnu? Tlumočím vám radu našeho Zakladatele, to, co nás vždycky učil dělat, když doporučoval nabízet Panně Marii **malé růže, ty z běžného života, obyčejné, ale plné vůně oběti a lásky**. Budeme se tedy snažit vložit víc úsilí – víc lásky – do našich povinností každého okamžiku: do věrnosti božským závazkům, které nás pojí k Bohu a k Dílu; do svaté starosti o naše bratry a o všechny duše; do plnění stavovských povinností každého z nás; do uskutečňování náročné a spořádané profesní práce.»⁸

Jako mnoho křesťanských mužů a žen don Álvaro během svého života zušlechťoval svoji lásku k naší Paní v detailech, kterým se naučil od našeho Otce: nosit v náprsní kapse nebo v jiné kapse obrázek Panny Marie; zdravít naši Paní při vstupu nebo odchodu z místnosti a při procházení místy, kde objevíme její

vyobrazení; modlit se s odmlkami a zbožností ty tři zdrávasy večer, než ulehne ke spánku... Při příležitosti zlaté svatby založení Opus Dei vyhlásil v Díle rok 1978 jako *mariánský rok*; to se pak protáhlo na léta 1979 a 1980 jako příprava a díkůvzdání za padesát let od počátku apoštolátu s ženami. „Nebudeme dělat nic neobvyklého ani mimořádného – vysvětloval tehdy –: prostě a jednoduše, jako dobré děti, vložíme více Pannu Marii *do všeho a pro všechno* »⁹.

Během toho mariánského období mnohokrát navštívil mariánské obrazy v Římě i mimo Řím a v modlitbě růžence naši Matku prosil za Církev a za papeže, za Dílo, za všechny duše. Toto odvolávání se k naší Paní představovalo lekci víry v přímluvu Panny Marie. Mohu potvrdit, protože jsem byl očitým svědkem, že způsob, jakým choval se tento dobrý a věrný služebník

zamilovaný do Ježíše a jeho Matky, pobízel k tomu, aby se člověk obracel na Pannu Marii s velikou důvěrou.

Láska je tvořivá, hledá způsoby, jak mít milovanou osobu stále přítomnou. Tak postupoval don Álvaro ve své mariánské úctě, v souladu s tolika doporučeními zakladatele Opus Dei. ***Při hodinách práce – učil sv. Josemaría – zapojte lidskou tvořivost, prostředky, které vám slouží jako budíky Boží přítomnosti. Já to tak dělám a má to dobré výsledky.***¹⁰ Radil nám nosit v kapse malý křížek, abychom jej v některé chvíli dne mohli políbit; umístit na pracovní stůl nějaký obrázek Pána Ježíše nebo Panny Marie. ***Tu a tam na něho pohlédnu – říkal –, vzpomenu si na Pána a všechno mu nabídnu. Je to, jako bych měl na očích portrét svého otce nebo své matky. Ale ještě víc, mnohem víc: protože je to můj***

Otec, můj Bůh, můj Přítel a Láska mých lásek ¹¹.

Až do konce svojí pozemské pouti si don Álvaro vypomáhal touto *lidskou tvořivostí*: upomínkami, aby zdokonaloval svoje projevy lásky k Panně Marii. Například v těch mariánských letech, o nichž jsem mluvil, nechával v místě, kde pracoval, každý den jiný obrázek Matky Boží, aby k ní směřoval více něžnosti a střelných modliteb.

V oněch mariánských letech mnoho věřících z Díla začlenilo do svého života to, co náš Otec doporučoval a co don Álvaro se silnou zbožností žil: *mariánské heslo*: několik krátkých slov na způsob střelné modlitby, která pomáhají udržet Boží přítomnost během dne s pomocí Panny Marie.

V těchto týdnech narážíme na mnoho motivů k tomu, abychom projevovali úctu a rostli v tomto tak křesťanském

ohledu. 13. května nám svátek Panny Marie Fatimské připomíná její mateřskou péči. Od 16. do 24. nám přichází na mysl nověna svatého Josemaríi ve *Ville* v Guadalupe v Mexiku, kterou se modlil za Církev, za papeže a za Opus Dei. 24. května se slaví liturgická památka Panny Marie, *Pomocnice křesťanů*. A měsíc se končí svátkem Navštívení Panny Marie u její sestřenice svaté Alžběty, když pomíneme mnoho dalších mariánských zasvěcení, která se slaví v různých zemích.

Znovu vám doporučuji pročíst homilie a další spisy, ve kterých náš Otec hovoří o naší Paní: ty nám pomohou osvěžit mariánskou zbožnost, posílit náš vztah s Marií a mnoha lidem ukázat na tuto bezpečnou cestu, která přivádí k důvěrnému přátelství s Ježíšem Kristem a skrze něj s Bohem Otcem i Duchem svatým. ***Mnoha obrácením, mnoha rozhodnutím pro službu***

Bohu předcházelo setkání s Marií. Naše Paní podnítila touhu po hledání, mateřsky povzbudila zápal duše, způsobila snahu po změně, po novém životě ¹².

«Naplňte se tedy důvěrou a jistotou v mateřskou přímluvu Panny Marie a buďte odvážní v tom, vybízet mnoho lidí, aby ji uctili těmito poutěmi. Prokážete jim veliké dobrodiní, protože při uvažování o tajemstvích růžence, při modlitbě beze spěchu, s vychutnáváním těchto úchvatných ústních modliteb, které nám Církev předala, při tom, když s radostí nabídnou nějaké drobné umrtvování ke cti naší Matky, naučí se lekcím té naprosté ochoty ve službě Bohu a duším, které nám dává Služebnice Páně, nejdokonalejší stvoření, které z Božích rukou vyšlo.» ¹³

Dříve než skončím, chtěl bych vás znovu poprosit, abyste se modlili na moje úmysly. V nejbližších dnech

očekávám vaše doprovázení modlitbou pro oněch třicet novokněží Prelatury, které vysvětlím 10. května v Římě. A pokračujte v modlitbě – s povzbuzením a pod ochranou naší Matky – za papeže a jeho spolupracovníky ve vedení Církve, za biskupy, kněze a řeholníky, za celý křesťanský lid. Ať světlo vzkříšeného Krista pronikne do myslí a srdcí všech lidí. Svěřme tuto modlitbu přesvaté Panně a ona nám pomůže připravit se na slavnost letnic. Co jsme si předsevzali ke zlepšení naší mariánské úcty? Jaké zvláštní dárky jí nabídneme každý den?

Nezmiňuji se o tolika dalších svátcích tohoto měsíce, které nám osvětlují tu úžasnou úlohu, kterou svatá Panna Maria zastává v našich životech a v dějinách Díla.

Se vší láskou vám žehná

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. května 2014

1 Papež František, *Homilie velikonoční vigilie*, 19-IV-2014.

2 Sv. Josemaría, *Poznámky z rozjímání*, 19-III-1958.

3 Sv. Josemaría, *Dopis 19-III-1930*, č. 13.

4 Sv. Josemaría, Slova z ledna 1954, na začátku celocírkevního mariánského roku.

5 Sv. Josemaría, *Boží přátelé*, č. 296.

6 Don Álvaro, *Poznámky z rodinného setkání*, 3-X-1975.

7 Don Álvaro, *Dopis*, 2-V-1985.

8 Don Álvaro, *Dopis*, 1-V-1984. Citace sv. Josemaríi pochází z jeho osobní modlitby ve *Ville* v Guadalupe, 20. května 1970.

9 Don Álvaro, *Dopis*, 9-I-1978, č. 20.

10 Sv. Josemaría, Poznámky z
rodinného setkání, 30-II-1974.

11 *Tamtéž*.

12 Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 149.

13 Don Álvaro, *Dopis*, 1-V-1984.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-
od-prelata-kveten-2014/](https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-kveten-2014/) (06.04.2026)